

#2 Pirmā reakcija – vienaldzība

Mateja ev. 8:18-22

Šī cikla ietvaros aplūkosim septiņus aspektus Jēzus varai, bet pa vidu būs trīs dažādas reakcijas uz Jēzu. Šodien aplūkosim pirmo – vienaldzību.

LASĪJUMS

Izlasām Mt 8:18-22.

DISKUSIJA

1. Kādas ir jūsu pirmās pārdomas vai jautājumi par šo Rakstvietu?

Ļaujām katram izteikties.

---

2. Šodienas tēma ir – vienaldzība. Kā jūs aprakstītu mūsdienu kristiešus – Latvijā un pasaulē? Vai vārds “vienaldzība” būtu jūsu aprakstā iekļauts?

Ļaujām katram izteikties.

---

3. Vai un kā jūs šodienas Rakstvietā redzat šo tēmu – vienaldzību?

Ļaujām katram izteikties.

Bībelē cilvēki netiek iedalīti tikai divās kategorijās – ticīgie un neticīgie, bet ir vēl trešā kategorija, proti, tie, kuri izskatās ticīgi, bet patiesībā ir neticīgi. Aplūkosim divus piemērus – izlasām Atkl 3:15-16. Kā šeit tiek saukta šī trešā kategorija? Par remdenajiem. Karstie ir ticīgie, aukstie – neticīgie, bet viltus ticīgie – remdenie.

Otrs piemērs – izlasām Mt 13:18-23, kur Jēzus izskaidro Savu līdzību par sējēju. Kur šeit redzam šo trešo kategoriju? Otrajā un trešajā zemē. Pirmā ir aukstie, neticīgie, kuri nemaz neuzņem Kristus mācību. Ceturtie ir tie, kuri uzņem, patur sevī un nes augļus. Otrie un trešie ir tie, kuri kādu laiku izskatās pēc patiesajiem ticīgajiem, nesot pat nelielus “augļus” (asņņus), bet viņi pamet šo Kristus mācību, tiklīdz tas kļūst neizdevīgi. Tā ir nepatiesā, viltus ticība.

Kā šī viltus ticība izpaužas – to aplūkosim šodienas Rakstvietas piemēros.

---

4. Pirmais piemērs – izlasām 8:19-20. Ko tie atklāj par šī cilvēka vienaldzību pret Kristu?

Pirmkārt, šis gadījums ir īpašs ar to, ka cilvēks, kurš saka Jēzum “Skolotāj, es sekošu tev”, ir jūdu rakstu mācītājs. Parasti viņi vadīja un vēlējās, ka viņiem, seko, nevis sekoja citiem. Virspusēji skatoties, šis šķiet skaists piemērs Jēzus sekošanai. Tomēr Jēzus pazīst cilvēks un spēj lasīt viņu domas kā redzam arī citās Rakstvietās – izlasām Mt 9:4 un Mt 12:25. Tā arī šeit Jēzus pazīst šī rakstu

---

mācītāja patiesos motīvus un atbild ļoti tieši.

Jēzus atbilde uz pirmo skatienu šķiet nesaistīta un pat mazliet dīvaina. Bet galvenā doma ir pateikt – “lūk, dzīviekam ir komforts, kāda Man nav.” Izlasām Jņ 7:53 un 8:1. Jēzum nebija nekāda komforta, pat ne Savas mājvietas. Pagriežot sarunu šajā virzienā, Viņš ar to atklāj, kas bija rakstu mācītāja galvenais nolūks Jēzus sekošanai – izmantot Viņu kā papildus “fiču” savas komfortablās ikdienas dzīvesveidam. Viņš, visticamāk, bija apmierināts ar savu dzīvi, un tagad ieraudzīja Jēzu iespēju kā pacelt sevi uz “nākamo līmeni”, sekojot šim fascinējošajam brīnumdarim.

Jēzus prasa kaut ko citu – nevis papildināt savu dzīvesveidu ar Viņu, bet pakļaut visu savu dzīvesveidu Viņam. Neskatīties tikai uz Viņu kā uz skaistu brīnumdari, Kurš padaris dzīvi vieglāku, bet būt gatavam sekot Viņam, pat ja tas padarīs šīs zemes dzīvi grūtāku.

Šajā vietā viltus ticīgie atbirst. Un arī par šo vīru tālāk vairs neko nelasām. Komforts ir viens no veidiem, kas attur cilvēkus no Kristus. Kamēr viņi ar to netiek konfrontēti, kamēr viņiem nav jāiziet ārpus savas komforta zonas, iespējams, viņi turpinās sekot Viņam. Bet tas nav uz mūžu.

5. Otrais piemērs – izlasām 8:21-22. Ko tie atklāj par šī cilvēka vienaldzību pret Kristu?

Pirmais iespaids ir, ka šis māceklis (piezīme – vārds “māceklis” šajā vietā apzīmē cilvēku, kurš klausās Jēzus mācībā, nevis vienu no Jēzus divpadsmit mācekļiem) vēlas izpildīt parastu un šķietami godājamu uzdevumu – apbedīt savu mirušo tēvu. Bet konteksts atklāj ko citu – apzīmējums “aiziet un apglabāt savu tēvu” bija sarunvalodas frāze tolaik un arī vēl mūsdienās:

Kāds misionārs vārdā Dr. Valdemaiers, kurš strādājis Tuvajos Austrumos, raksta par vienu sarunu ar kādu bagātu turku, kuram viņš piedāvājis doties līdzī ceļojumā uz Eiropu, uz ko turks atbildējis – “man vispirms jāapglabā savs tēvs.” Misionārs Valdemaiers atbildēja, “ak, jaunais cilvēks, es nezināju, ka viņš miris, izsaku līdzjūtību un atvainojos, ka biju tik neiejūtīgs!” Turks atbildēja – “Nē, nē, viņš nav miris! Tā ir tikai tāda frāze pie mums. Mans tēvs ir dzīvs, man vienkārši jāpaliek pie viņa un jāizpilda savs pienākums, līdz viņš aizies Mūžībā. Un tad, protams, es saņemšu savu mantojumu. Es uz to jau ilgi gaidu!”

Lūk, līdzīgu frāzi kā attaisnojumu nesekošanai lietoja māceklis sarunā ar Jēzu. Viņam svarīgāk bija saņemt savu mantojumu, viņam svarīgāka bija materiālā dzīve, pārticība, bagātība.

Jēzus atbilde ir “Seko Man!” Labāk nāc un ieguldi mūžīgajā, nevis laicīgajā dzīvē! “Ļuj mironiņiem apglabāt savus mironus!” – Lai garīgi mirušie gaida savus mantojumus, bet Tu nāc un darbojies ar to, kas dara garu dzīvu! Jēzus šeit neaizliedz iet uz bērēm, bet runā par vienaldzību pret garīgo, kad svarīgāks ir laicīgais, materiālais.

Arī par šo vīru vairs neko nelasām tālāk. Viņš nozūd no skatuves līdzīgi kā bagātais jauneklis pēc Jēzus atbildes – izlasām Mt 19:16-24. Ne pašai bagātībai ir vaina, bet mīlestībai uz to, jo tās dēļ cilvēks kļūst nespējīgs pilnībā sekot Kristum. Pretējais piemērs ir Matejs, šī evaņģēlija autors, kurš kā Romas muitnieks bija bez šaubām ļoti turīgs – izlasām Mt 9:9. Matejs uzreiz piecēlās un sekoja, atstājot savu bagātību aiz muguras, neļaujot tai būt šķērslim Kristus sekošanai.

6. Trešais piemērs, kas nav aprakstīts Mateja evaņģēlijā, bet paralēlajā Rakstvietā – izlasām Lk 9:61-62. Kur šeit redzam vienaldzību pret Kristu?

Šeit cilvēks atklāj, ka viņam svarīgāki par Kristu ir savi līdzciltvēki – ģimene, tēvs, māte. Tolaik sekošana Jēzum visbiežāk nozīmēja tikt atstumtam no savas ģimenes, kura turējās pie jūdu tradīcijām, un pat izslēgtam no Sinagogas. Cilvēks, kuram ir svarīgāk nezaudēt šīs attiecības, nebūs gatavs sekot

Jēzum tad, kad tas kļūst neizdevīgi – kad jāizvēlas starp vienu vai Otru.

Izlasām Lk 14:25-27, kur Jēzus pagriežas pret pūli, kas ir pilns ar viltus ticīgajiem, un saka smagus vārdus – tie atklāj, ka ir jābūt gatavam nostāties pret saviem tuvākajiem, lai sekotu Kristum. Izlasām turpinājumu – pantus 28-30. Te Jēzus pasaka – pirms Tu izvēlies sekot Man, pārlicinies, vai Tu to darīsi, balstoties uz pareizo motivāciju. Pirms Tu izvēlies sekot Man, aprēķini izmaksas.

Jo strādāt ar arkli, skatoties pretējā virzienā, ir ļoti grūti un beigu beigās – bezjēdzīgi. Jo tas nekādus augļus nenes. Tā ir remdenība, kurā neesi ne mājās pie savējiem, ne arī pie Kristus.

7. Komforts, bagātība, attiecības – šie ir iemesli, kas var atturēt cilvēkus no sekošanas Kristum. Kā jums ir ar šīm trīs lietām? Kas ir tie iemesli, kādēļ jūs ticat un sekojat Jēzum?

Ļaujām katram izteikties.

Kas ir tie iemesli, kādēļ jūs sekojat Kristum? Varbūt kādam tā ir elle, no kuras ir bail, un kurā nevēlamies nonākt. Bet šīs bailes ir cieši saistītas ar to pašu komfortu, tādēļ tas nevar būt galvenais iemesls. Vienīgais iemesls, kas ir paties, ir – mīlestība uz Kristu. Mīlestība, kas izpaužas vēlmē paklausīt Viņam – izlasām Jņ 14:15 un 14:23-24. Tie, kuri pilda Kristus pavēles un dara Dieva gribu – izlasām Mt 7:21. Tie ir tie, kuri nes patiesos augļus. Viņi paliek uzticami līdz galam. Jo viņiem nav svarīgāks komforts, bagātība, attiecības ar cilvēkiem, vai pat neieklūšana ellē – viņus vada kas cits – mīlestība! Mīlestība spēj paciest un uzvarēt visu pārējo – izlasām 1 Kor 13:7. Tāpat ir ar mīlestību uz Kristu – tas ir vienīgais iemesls, kas spēj noturēt cilvēku pie Kristus līdz galam.

Vai man ir šī mīlestība? Atbilde ir – vai es vēlos paklausīt Viņa pavēlēm? “Ja jūs Mani mīlat, turiet manus baušļus.” (Jņ 14:15)

8. Ja mēs Jēzu saucam par lielāko Evaņģēlistu cilvēces vēsturē – kā to savienot ar šodienas Raksvtietā lasīto cilvēku atraidīšanu?

Patiesā mīlestība ir ne tikai glābt cilvēkus, bet arī pasargāt glābtos. Neatraidot šos viltus ticīgos, cilvēki saņemtu attaisnojumu, ka šāda viltus ticība ir apmierinoša. Bet atraidot viņus, Jēzus pasargā gan tos, kuri vēlas nākt pie Viņa ar patiesu motivāciju – mīlestību, gan arī dod jaunu cerību šiem atraidītajiem, liekot viņiem saprast, ka viņiem ir jāpārbauda sava motivācija.

Daudzi cilvēki Jēzu redz tikai to spožo pusi – brīnumdari, dziedinātāju, dzīves jēgas devēju. Bet Jēzus skaidrāk par jebkuru citu Bībeles autoru atklāj, ka Viņa sekošanai ir daudz augstāka cena nekā domājam. Sociologs Gerhards Lenkskis ir teicis – “Viņš redz saldātus parādē. Viņš redz skaistās uniformas. Viņš redz spožās bruņas, un viņš ir gatavs pievienoties viņiem; un viņš aizmirst nogurdinošos gājienu, asiņainās cīņas un kapus, kas paliek nemarkēti.”

Sekošana Jēzum nozīmē būt gatavam nest savu krustu, pazemoties un vajadzības gadījumā arī upurēt savu komfortu, pārticību un attiecības ar līdzcivīkiem. Kad mēs tiekam konfrontēti ar šādiem lēmumiem, cilvēciski tas ir skumji, tomēr garīgajā ziņā tā ir svētība – jo tā mēs varam būt droši, ka mums nav vienaldzības pret Kristu.

N O S L Ē G U M S

Mēs bieži uzdodam jautājumu – kas ir tas, kas liek cilvēkiem atraidīt Kristu?

Bet šodienas Raksvtieta atklāj, ka ir lietas, kas liek Kristum atraidīt cilvēkus.

Un viena no tām ir – vienaldzība.